

Abstrakt

Práce se věnuje tématu Boží přítomnosti v duši člověka u sv. Terezie z Ávily s přihlédnutím k téže myšlence u sv. Augustina. Zasaduje autorku do kontextu společenských proměn v 16. století a pak do kontextu literárního. Ten je sledován nejprve z diachronního hlediska, jakožto tradice mystické literatury, do níž patřili Augustin i Terezie, poté z hlediska synchronního, tedy jako španělská mystická literatura Zlatého věku. Dále je vylíčeno rodinné prostředí sv. Terezie, které ji vedlo k duchovní literatuře i k rytířským románům, vstup do kláštera a „druhá konverze“ spojená s Augustinovými *Vyznáními*. Poté je popsána Tereziina tvorba a hlavně autorčina pozice ve společnosti, která vyžadovala poslušnost autoritám, ale přitom dovoľovala i šíření vlastních názorů a jisté potěšení z psaní. Je zvláště zajímavý fakt, že se Terezie mohla dostat k původně latinsky psanému Augustinovu dílu, proto je představena nejprve celkově její četba, která zahrnovala vedle duchovní literatury také rytířské romány, poté konkrétně Augustinovo dílo, na které se Terezie přímo odvolávala jen výjimečně, ale zato v průběhu celé tvůrčí kariéry. Nakonec se práce zaměřuje přímo na Augustinova *Vyznání*, Tereziin *Život* a *Hrad v nitru* a v nich sleduje téma Boží přítomnosti v nitru člověka. Zjišťuje, že autorům jsou společné některé konkrétní myšlenky i výrazové prostředky, přesto jejich práci ovlivnily odlišné záměry, dobový kontext a postavení.